

14 april 2024 (3de zondag van Pasen)

Didier Croonenberghs o.p.

Je hebt waarschijnlijk al gehoord van de Wet van Murphy!
De naam komt van een Amerikaanse ingenieur —Edward Murphy— die beroemd werd om zijn extreem pessimisme. Murphy's principe is simpel: Alles wat fout *kan* gaan, *zal* fout gaan! *Anything that can go wrong, will go wrong!* Het is pessimisme en fataliteit als een regel, als een wet van de mislukking.

Dit is ongetwijfeld een gevoel waarin we soms gevangen zitten: een vervlogen hoop, een pijnlijke herinnering die onverbiddelijk weer de kop opsteekt en ons meesleurt. Angst om oud te worden. Misplaatst schuldgevoel... Soms geeft het verstrijken van de tijd ons de indruk dat het ergste nog moet komen. De ziekte ligt voor. Het lijden ligt voor ons.

Ongetwijfeld was deze wet van depressie ook die van de discipelen die terugkeerden van Emmaüs, gegrepen door angst en vrees. “Waarom zijn jullie verontrust? En waarom komen deze gedachten in jullie harten op”, zei de verrezen Christus tegen hen.

Onze wereld is vol van deze neigingen tot angst en vrees. Maar betekent dit dat we eraan moeten toegeven? Moeten we niet van iets anders getuigen?

De Paasgebeurtenis is het overstijgen van dit gevoel, van deze wet van Murphy. De paashoop laat ons zien dat juist in deze componenten van verdriet en depressie in ons wezen een *vruchtbare rouw* zijn weg kan vinden. In ieder mens, ongeacht zijn leeftijd, kan iets radicaal nieuws ontkiemen!

Dit Paasgebeuren vindt plaats elke keer dat verdriet wordt omgezet in vreugde; telkens wanneer het verlies van een dierbare niet langer als afwezigheid wordt ervaren, elke keer als een rouwproces wordt ervaren.

Om dit te laten gebeuren, moeten we bereid zijn om door een *rouwproces* te gaan. Hoe kunnen we dit doen? Jezus liet zijn discipelen zijn handen en voeten zien, de sporen van zijn wonden. Rouwen is in feite het herlezen van een gewonde geschiedenis op een niet-pijnlijke manier. Het betekent je leven herlezen, je hart openen voor het begrijpen van de Schrift, zodat je de pijnlijke bladzijden van je leven echt kunt omslaan.

Pasen beleven bestaat uit dit vermogen om onze geschiedenis op een andere manier te lezen, om het te verbinden met iets buiten onszelf. Het gaat over het herontdekken van echte vrede in het alledaagse en van de *smaak* van het leven. Ja, de smaak!

“*Hebben jullie iets te eten?*” zei de Verrezenen tegen zijn discipelen! En hier is dan de aanwijzing naar wezens die de verrijzenis beleven en ervaren : het zijn mannen en vrouwen die *honger* hebben ! Niet per se boulimisch, maar hongerig. Wat betekent dat? Zoals we weten, bestaat honger alleen als er een klein holletje is. Een gat. Een gemis. Een leeg graf. Net als liefde, die alleen bloeit als het afstand accepteert, heeft het leven alleen betekenis als het *onvolledigheid* accepteert. Het gaat over honger hebben naar het leven. En honger hebben veronderstelt : niet vol zijn...

Wat ontdekten de Emmaüsgangers? Een andere God? Een volle en duidelijke God? Nee. Zij ontdekten God op een andere manier. In werkelijkheid laat God zich herkennen in het verhaal en de schrift van ons leven. Misschien is het grootste risico voor gelovigen wel te geloven in het bewijs van God en zich daaraan vast te klampen. Want het is vaak wanneer wij ons vastklampen aan een geliefde, ten koste van onze vrijheid, dat hij of zij van ons wegglijdt. Opnieuw, de afwezigheid van een

bewijs van God... is geen bewijs van zijn afwezigheid. *“Nu gingen hun ogen open en zij herkenden Hem, maar Hij verdween uit hun gezicht”.*

Broeders en zusters,

Zijn er geen momenten in ons leven dat we zo goed als dood zijn, buiten adem? Waar we leven uit plicht, angst of overleven. Net als de Wet van Murphy denken we dat alles mis zal gaan. Wat we zien, geeft ons geen geloofsvreugde en we zijn opgesloten in de graven van onze dromen of onze teleurgestelde hoop.

Maar de ongehoorde vreugde van Pasen nodigt ons uit om te zien en te geloven: ons leven helder te zien zoals het is, zonder het te idealiseren. En te geloven dat het werkelijk omgevormd kan worden en vruchtbaar kan blijven...

Moge deze vreugde, deze buitengewone belofte van Pasen, ons vergezellen en meer leven brengen in ons sterfelijk bestaan. Moge zij ons doen opstaan, ons doen ontwaken, ons herscheppen, ons opnieuw laten geboren worden! Amen.